

رابطه علیٰ تمایزیافتگی، معناداری زندگی و بخشدگی با دلزدگی زناشویی از طریق میانجی- گری تعارض زناشویی و رضایت زناشویی

کبری کاظمیان مقدم^۱، مهناز مهرابی زاده هنرمند^۲، علیرضا کیامنش^۳، سیمین حسینیان^۴

تاریخ دریافت: ۹۵/۱۱/۱۰ تاریخ پذیرش: ۹۶/۹/۲

چکیده

هدف پژوهش حاضر، آزمون الگوی رابطه‌ی علیٰ تمایزیافتگی، معناداری زندگی و بخشدگی با دلزدگی زناشویی از طریق میانجی‌گری تعارض زناشویی و رضایت زناشویی در دانشجویان بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانشجویان زن متاهل دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول بودند که از بین آن‌ها، به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده، نمونه‌ای ۲۵۶ نفری انتخاب شدند. برای سنجش متغیرهای پژوهش از مقیاس دلزدگی زناشویی کایزر، پرسشنامه تمایزیافتگی خود بازبینی شده اسکورن، شاخص ارزشمندی زندگی باتیستا و آلموند، پرسشنامه بخشش رای، پرسشنامه تعارضات زناشویی تجدیدنظر شده ثباتی و پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ استفاده شد. ارزیابی مدل پیشنهادی با استفاده از روش تحلیل مسیر انجام گرفت و جهت آزمون روابط غیرمستقیم از روش بوت استراپ (نرم افزار آموس) استفاده شد. نتایج نشان داد که تمام ضرایب مسیرهای مستقیم بین متغیرها، به جز مسیر مستقیم تمایزیافتگی به دلزدگی زناشویی، از لحاظ آماری معنی دار بودند. همچنین نتایج نشان داد مسیرهای غیرمستقیم تمایزیافتگی، معناداری زندگی و بخشدگی با دلزدگی زناشویی از طریق تعارض زناشویی و رضایت زناشویی معنی دار بودند. در مجموع، نتایج پژوهش نشان داد که به نظر می‌رسد دلزدگی زناشویی پدیده پیچیده‌ای است که ضمن درگیر کردن بسیاری از زوج‌ها، از عوامل بسیاری از جمله معناداری زندگی، بخشدگی، تعارض زناشویی و رضایت زناشویی تاثیر می‌پذیرد.

واژه‌های کلیدی: تمایزیافتگی، معناداری زندگی، دلزدگی زناشویی، تعارض زناشویی، رضایت زناشویی.

پرستال جامع علوم انسانی

^۱- دانشجوی دکتری رشته مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

^۲- استاد گروه روانشناسی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران.

^۳- استاد گروه روان‌شناسی دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

^۴- استاد گروه مشاوره، دانشگاه الزهرا، تهران، ایران.

*-نویسنده مسئول مقاله: m_mehrabizadeh@yahoo.com

۱- مقدمه

«یک مجموعه از عوامل باعث ایجاد تعارض در روابط زناشویی و کاهش میزان خشنودی و در نهایت عملکرد بهنجار زندگی زناشویی می گردد و گاهی به طلاق و جدایی منجر می شود» (Rahmatullahhei, Fatehizadeh & Ahmadi, 2006) زندگی زناشویی یکی از جهانی ترین نیازهای بشری است که از دو نفر با توانایی ها و استعدادهای مختلف و با نیازها و علائق مختلف و در یک کلام با شخصیت های گوناگون تشکیل شده است (Goldenberg & Goldenberg, 2008, translated by Hussein Shahi baravati & et al, 2013). یک رابطه زناشویی صمیمی مستلزم آن است که زوجین یاد بگیرند با هم ارتباط برقرار کنند و با هم متفاوت باشند.

Kayser (۱۹۹۳) از اولین کسانی است که اشاره می کند دلزدگی زناشویی^۱ فرآیند زوال مراقبت، صمیمیت و دلبستگی در یک ازدواج است که احتمالاً ناشی از انباست نالمیدی ها و تعارض های مختلف است. این حالت با اندیشه های طلاق در ارتباط است، اما لزوماً ارتباط نیرومندی با انحلال رابطه زناشویی ندارد. دلزدگی، فرآیندی که در آن عشق، سرد شده و تمایل به ترک ازدواج و همسری که آسیب دیده، جایگزین عشق سابق می شود. دلزدگی شامل قطع ناخواسته روابط عاشقانه و عاطفی می شود. همه ازدواج ها تا جایی پیش می روند که عشق، سرد شده و از عمق آن کاسته شود. زمانی که یک ازدواج چهار دردر می شود، هر دو طرف آسیب می بینند و بسیاری اوقات حتی نمی دانند که کجا اشتباہ شده است (Clinton &, 2009).

یکی از ایده های مرتبط با توانایی فرد برای رسیدن به صمیمیت، «تمایزیافتگی^۲ بون^۳» است. تمايزيافتگي شامل توانایی فرد برای باقیماندن در ارتباط با دیگری در عین حفظ «ادرار خود^۴» است، به عبارتی تمايزيافتگي یعنی توانایی حفظ استقلال در عین حفظ ارتباط با دیگران (Skowron & Friedlander, 1998). افراد تمايزيافتگي می توانند بدون ترس از یکی شدن، ضمن تجربه صمیمیت در روابط نزدیک، استقلال خود را حفظ کنند و زمانی که با اضطراب همسر خود مواجه می شوند، آرامش خود را حفظ کنند (Hamadi et al., 2011). Bowen (1978) معتقد است که در رابطه زناشویی هرگاه سطح تمايزيافتگي هردو زوج پایین باشد آمیزش عاطفی بیشتری روی می دهد که این حالت منجر به کاهش کیفیت زناشویی و سازگاری پایین در روابط زناشویی می شود. در عوض، زوج هایی که حداقل آمیزش عاطفی را باهم دارند، بیشترین فردیت را نیز دارند و این، امکان باهم بودن باثبتات و محکم تری به آن ها می دهد (Mahmoudimehr & Navabinejad, 2010). تمايزيافتگي یک جزء جدایی ناپذیر از توانایی فرد برای رشد صمیمیت است و به نظر می رسد سطح تمايزيافتگي با سطح رضایت زناشویی^۵ مرتبط باشد. و می تواند رضایت زناشویی را تقویت و آن را پیش بینی کند (Rajabi, Alimoradi & Moradi, 2017; Belyad, Nahidpour & Azadi, 2016). برای مثال همسرانی با سطح پایین تمايزيافتگي که درهم آمیخته^۶ شده اند، ممکن است کمتر بتوانند بفهمند که برای بهبود روابطشان چه چیزی از یکدیگر می خواهند که این مطلب درنهایت به سطوح پایین تر رضایت زناشویی منجر می شود (Patrick, Sells, Giordano & Tollerud, 2007).

(Eshgei, 2015; Farahmand, 2015; Sadati, 2014; Talebi & Ghobaeri banab, 2013; Ariamanesh, Fallahchai and Zarei, 2013; Biadsy-Ashkar & Peleg, ۲۰۱۳; Likcani, ۲۰۱۳; Gabelman, 2012; Greene & Mabee, 1993) ;

-
1. marital disaffection
 2. intimacy
 3. differentiation of self
 4. Bowen
 5. sense of self
 6. marital satisfaction
 7. fused

در پژوهش‌های خود به بررسی رابطه بین تمایزیافتگی و دلزدگی زناشویی پرداخته‌اند. نتایج این پژوهش‌ها نشان داد بین تمایزیافتگی و دلزدگی زناشویی رابطه منفی معنی داری وجود دارد و هر اندازه تمایزیافتگی زوج‌ها کمتر باشد تعارض‌های زناشویی و دلزدگی زناشویی آن‌ها بیشتر خواهد بود.

معنا در زندگی به چندین دلیل به عنوان یک موضوع مهم در زندگی زناشویی، مورد بررسی قرار گرفته است. فرانکل^۱ معتقد است: « در زندگی لذت و شادمانی باید وجود داشته باشد اما خود نباید هدف واقع شود. نمی‌توان در جستجوی خوبیختی رفت و آن را یافت، زیرا خوبیختی نتیجه معنایی است که خود ما به کل شرایط زندگی مان می‌دهیم ». وقتی زن و شوهر درگیر بی معنایی در زندگی هستند، تمایلی به زندگی مشترک ندارند و میل به جدایی در آن‌ها زیاد می‌شود. شاید فکر کنید زوجینی که معنایی در زندگی ندارند، محکوم به شکست هستند و تمایل به طلاق آن‌ها زیاد است و اگر زوجین نتوانند در زندگی رنج ببرند و معنای رنج درک کنند، ادامه زندگی آن‌ها مخدوش می‌شود (Yousefi and Kayani, 2012). کسانی که زندگی خود را معنادار می‌بینند، اعتقاد دارند که زندگی هدف مهمی دارد و قابل فهم است. به این ترتیب، شخصی که سطوح بالاتری از معناداری در زندگی را تجربه می‌کند به آسانی قادر به رویارویی با شرایط سخت است. سطوح بالای معنا در زندگی نه فقط به فرد در رویارویی با دشواری‌ها کمک می‌کند، بلکه باعث افزایش رضایت شخصی و احساس کامیابی و کاهش دلزدگی زناشویی در فرد می‌شود. در نتیجه می‌توان گفت جنبه‌های خاصی از معناداری نقش عمده‌ای در افزایش توان فرد در مقابله با مشکلات دارد (Kim, Lee, Yu, Le & Puing, 2005).

برخی محققان در پژوهش‌های خود به بررسی رابطه بین معناداری زندگی و دلزدگی زناشویی پرداخته‌اند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد که بین معناداری زندگی و دلزدگی زناشویی رابطه‌ی منفی معنی داری وجود دارد. همچنین نتایج پژوهش‌های آن‌ها نشان داد که داشتن فلسفه و معنا در زندگی با کاهش دلزدگی زناشویی و تعارضات زناشویی و افزایش رضایت زناشویی (Yousefi, 2012; Nasiri & Jokar, 2008; Tabrizi, 2004; Schenell & Becker, 2006; Valle, Huebner & Suldo, 2006; Kaslow, 1994) مرتبط است.

بخشن، فرآیندی است که شامل تغییر در احساسات و نگرش در مورد فرد خطاکار می‌شود. نتیجه این فرآیند، کاهش انگیزه برای اقدام تلافی جویانه و یا حفظ بیگانگی با فرد خاطی است و احساسات منفی نسبت به فرد خطاکار را از بین می‌برد. هم چنین نظریه پردازان بر این باورند که بخشش، نشان دهنده جایگزینی احساسات منفی با نگرش‌های مشبت از جمله شفقت و خیرخواهی است (Philpot, 2006). در واقع، تنفر ایجادشده ناشی از خطاها هیمسر، احتمالاً تقویت کننده تعارض و دلزدگی زناشویی زوج‌ها و مانع حل موفقیت آمیز آن است (Fincham, Beach & Davila, 2004).

برخی محققان نیز در پژوهش‌های خود به بررسی رابطه بین بخشنودگی و دلزدگی زناشویی پرداخته‌اند. نتایج پژوهش‌های آن‌ها حاکی از این مطلب بود که بین بخشنودگی و دلزدگی زناشویی رابطه‌ی منفی معنی داری وجود دارد. به عبارتی دیگر زوج‌هایی که یکدیگر را می‌بخشنند، کمتر دچار دلزدگی زناشویی و تعارض زناشویی می‌شوند (Sadati, 2014; Ghafuri, Mashhadi & Hassanabadi, 2013; Daghagheleh, Asgari & Heidari, 2012; Zare, Ghobaeri banab, Shams & Sadegh Khani, 2012; Zehtab Najafi, Drvyzeh & Peyvasteh gar, & Yip, 2009) 2011; Liceaga, 2013; Braithwaite, Selby & Fincham, 2011; Backus, 2009; Tse

از دیگر مباحثی که در زمینه‌ی روابط زناشویی، نظر متخصصین مشاوره و درمانگران را به خود جلب کرده است و می‌تواند مستقیم یا غیرمستقیم برآیند یک رابطه زناشویی تاثیرگذار باشد، تعارض زناشویی است. تعارض وقتی در روابط بروز می‌کند که رفتار یک شخص با توقعات شخص دیگر هماهنگ نباشد. وجود تعارض زناشویی از واکنش نسبت به تفاوت‌های فردی ناشی است و زمانی قوت می‌گیرد که احساس خشم، خصوصت، کینه، نفرت، حسادت، سوء رفتار کلامی و فیزیکی بر روابط زوج‌ها حاکم شود (Davis, 1941, the translation of Bhari, Sahmoradi & Hashami, 2003).

¹. Frankl

نتایج پژوهش های گوناگون بر نقش برجسته تعارض زناشویی در بروز دلزدگی زناشویی تاکید داشته اند (Birditt, Brown, Orbuch, & McIlvane, 2010; Hakimei Teharani, et al, 2012 & Mohsenzadeh, Nazarei & Arefei, 2011).

Barry, et al, (2008) در تحقیق خود نشان دادند که تعارض زناشویی با سلب امکان موقعیت های صمیمانه در روابط، در تسريع فرآیند دلزدگی زناشویی موثر است.

الیس^۱ رضامندی زناشویی را حاصل مبادله رفتارهای پاداش بخش می داند. این نظریه پرداز رضایت زناشویی را زمانی لذت تجربه شده توسط زن یا شوهر می داند که همه جنبه های ازدواجشان را در نظر گرفته باشند. رضایت در این دیدگاه یک متغیر نگرشی است که از خصوصیات فردی زن و شوهر محسوب می شود (Askari Far, 2001).

در ; Oladei, 2011; Pines et al, 2011; Govahei Jahan, 2008; Kurdek, 1995; Kaslow, 1999) پژوهش های خود به این نتیجه دست یافتند که بین رضامندی زناشویی با دلزدگی رابطه منفی معنی داری وجود داشت. این پژوهشگران تبیین می کنند که اگر زوجی بتواند با روش های صحیح ارتباط برقرار کند نه تنها ارتباط مؤثری با هم خواهد داشت بلکه دلزدگی آنان کاهش می یابد رضایت زناشویی آن ها بالاتر می رود.

میزان بالای طلاق در جوامع، تاییدکننده این حقیقت است که بسیاری از زوج ها تمایلی نسبت به ماندن درازدواج های ناکام ندارند (Kayser, 1993). همچنین طلاق، روند رو به رشدی را در پیش گرفته و زنان در این فرایند آسیب های اجتماعی و روانشناسی بیشتری را متحمل می شوند(Dehgan Manshadi, Zarei, Asgari, Naziri, 2017). لذا با در نظر گرفتن خسارت های ناشی از طلاق، لزوم بررسی عوامل موثر در بروز دلزدگی بین زوج ها، جهت بالا بردن سطح آگاهی خانواده ها و تسهیل روند مشاوره به مقاضیان طلاق، به منظور پیشگیری از آن، بیش از پیش احساس می شود. اگرچه پژوهش های پیشین به بررسی متغیرهای مورد نظر به صورت ساده و خطی پرداخته اند اما رابطه ای این متغیرها به شکل دسته جمعی بررسی نشده است؛ بنابراین در این پژوهش در قالب یک مدل به این سوال پاسخ داده می شود که آیا رابطه ای علی تمايزيافتگي، معناداري زندگي و بخشودگي با دلزدگي زناشوبي از طریق تعارض زناشویی و رضایت زناشویی واسطه گری می شود؟

۲-روش تحقیق

۱-۲-جامعه آماری، نمونه و روش نمونه گیری

طرح پژوهش حاضر همبستگی از نوع تحلیل مسیر^۲ بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانشجویان زن متأهل دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول بود. کل جامعه مورد بررسی ۷۵۰ نفر دانشجوی زن متأهل شاغل به تحصیل در ۱۳ رشته (روانشناسی و مشاوره ۸۰ نفر، تربیت بدنی ۴۰ نفر، علوم تربیتی ۱۰۰ نفر، حقوق ۷۰ نفر، زبان انگلیسی ۵۰ نفر، ادبیات فارسی ۵۰ نفر، مامایی ۶۰ نفر، حسابداری ۵۰ نفر، پرستاری ۴۰ نفر، کامپیوتر ۵۰ نفر، شیمی محض ۶۰ نفر، معماری ۵۰ نفر، برق ۵۰ نفر) بود. نمونه پژوهش مشتمل بر ۲۵۶ نفر است که با توجه به تعداد متغیرها انتخاب شدند. برای هر متغیر ۴۰ نفر می بايست انتخاب می شد که جمماً حدود ۲۴۰ نفر بالغ می شد، ولی با توجه به افت آزمودنی ها ۳۰۰ نفر به روش تصادفی ساده انتخاب شدند و در نهایت ۲۵۶ پرسشنامه قابل تحلیل بود.

۳-ابزار پژوهش

در این پژوهش به منظور جمع آوری داده های تحقیق از ابزارهای زیر استفاده شد:

¹. Ellis

². path analysis

۱-۳- مقیاس دلزدگی زناشویی

این مقیاس نخستین بار توسط Kayser (1993) در ۲۱ ماده در طیف لیکرت ساخته شد. و نمرات بالاتر نشان‌دهنده‌ی سطوح بالاتری از دلزدگی است. (۱۹۹۳) Kayser آلفای کرونباخ برابر با ۰/۹۷ (Durham-Fowler, 2010) آلفای Robinson, Flowers& Ng (۲۰۰۶) و ۰/۸۹ تا ۰/۷۹ کرونباخ گزارش کردند. Sadati, Mehrabeizadeh Honarmand & Sodani (2014) پایایی مقیاس را به روشن آلفای کرونباخ، ۰/۷۹ به دست آوردند. در پژوهش حاضر پایایی مقیاس به روشن آلفای کرونباخ، ۰/۸۱ به دست آمد. Kayser دریافت این مقیاس بین زوج‌هایی که در مشاوره زناشویی شرکت داشتند و آن‌هایی که شرکت نداشتند تمایز قائل می‌شود (Kayser, 1993). Robinson et al., (2006) نیز گزارش کردند که این مقیاس همبستگی معکوسی با سوالات مربوط به رضایت زناشویی ($r=-0.56$) و صمیمیت زناشویی ($r=-0.86$) دارد. در پژوهش Sadati et al (2014) نیز روایی سازه این مقیاس از طریق تحلیل عاملی مورد تأیید قرار گرفت. آن‌ها هم‌چنین روایی همگرای مقیاس را با مقیاس فرسودگی زناشویی پایزن محاسبه کردند و ضریب همبستگی این دو مقیاس را معنی‌دار گزارش کردند ($p=0.001$ و $r=0.54$).

۲-۳- پرسشنامه‌ی تمایزیافتگی خود بازبینی شده اسکورن

برای سنجش تمایزیافتگی خود از پرسشنامه Skowron & Friedlander (2003) با ۴۳ سوال استفاده شد. این پرسشنامه با مقیاس لیکرت و در یک طیف ۶ گزینه‌ای، ۱ (اصلًا در مورد من صحیح نیست) و ۶ (خیلی در مورد من صحیح است)، درجه بندی شده است. نمره کمتر این پرسشنامه نشانه‌ی سطوح پایین‌تر تمایزیافتگی است. (Sanaei Zaker, Skowron & Schmitt Alagheband, Falahatei, Hooman, 2008) ضریب آلفای کرونباخ گزارش شده توسط Sadati (2003) ۰/۹۲ بدست آمد. آلفای کرونباخ این ابزار توسط (Momeni and Alikhani 2013) ۰/۷۹ و (2003) ۰/۶۹ گزارش شده است. در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ ۰/۸۲ به دست آمد. رابطه‌ی معکوس این پرسشنامه با اضطراب مزمن و رابطه‌ی مثبت آن با رضایت زناشویی، شواهدی را برای روایی سازه این مقیاس فراهم کرده است (Skowron & Dendy, 2004). Yousefi (2012) نیز در تحقیقی روایی این پرسشنامه را با سازه‌های اعتماد به نفس و حساسیت بین فردی محاسبه کرد که ضرایب روایی کل پرسشنامه با سازه اعتماد به نفس ۰/۳۹ و با سازه حساسیت بین فردی ۰/۳۶ گزارش شد.

۳-۳- شاخص ارزشمندی زندگی (LRI)

در این پژوهش برای ارزیابی معناداری زندگی از آزمون شاخص ارزشمندی زندگی^۱ (Batista & Almond, 1973) که به وسیله‌ی Debats (1998) تجدید نظر شده است، استفاده شد. این آزمون شامل 28 گویه می‌باشد، که در برابر آن‌ها یک طیف سه گزینه‌ای شامل "موافقم"، "نظری ندارم" و "مخالفم" قرار دارد. شواهد پژوهشی چندی وجود دارند که نشان می‌دهند این آزمون از ضرایب روایی و پایایی مطلوبی برخوردار است (Nasiri & Jokar, Batista & Almond, 1973). (2008) آلفای کرونباخ این آزمون را ۰/۸۵ گزارش کردند. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه به روشن آلفای کرونباخ ۰/۸۳ بدست آمد. (Nasiri & Jokar 2008) برای بررسی روایی این آزمون از تحلیل عوامل به روش مؤلفه‌های اصلی با چرخش واریماکس^۲ استفاده کردند. نتایج تحلیل عاملی نشان داد که این مقیاس ۰/۳۹ واریانس را تبیین می‌نمایند.

۴-۳- پرسشنامه‌ی بخشش

¹. Life- Regard Index(LRI)

². varimax rotation

برای سنجش بخشش از پرسشنامه ۱۵ گویه‌ای (Rye & et al ۲۰۰۱) استفاده شد. سوالات این پرسشنامه در مقیاس لیکرت و در یک طیف ۵ گزینه‌ای، کاملاً موافق ۵، موافق ۴، بی‌نظر ۳، مخالف ۲ و کاملاً مخالف ۱، طراحی شده‌اند. (Rye & et al ۲۰۰۱) آلفای کرونباخ پرسشنامه را ۰/۸۷ گزارش کردند. همچنین در مطالعه‌ی آن‌ها پایایی به روش آزمون-بازآزمون ۰/۸۰ به دست آمد. (Zandipour, Azadi & Nahed Pour, 2011) پایایی این آزمون را به روش آلفای (Asgari & Roshani ۲۰۱۳) ۰/۷۹ و به روش دونیمه‌سازی ۰/۸۱ گزارش کردند. همچنین آلفای کرونباخ این آزمون توسط (Sadati ۲۰۱۴) ۰/۷۹ و توسط (Rye & et al ۲۰۰۱) ۰/۸۰ بدست آمد. (Rye & et al ۲۰۰۱) بین این پرسشنامه و پرسشنامه‌ی بخشش انراحت همبستگی مثبت، آلفای کرونباخ ۰/۸۰ به دست آمد. (Zandipour & et al 2011) بین این پرسشنامه و پرسشنامه‌های دبنداری^۱، سلامت معنوی^۲، امید^۳ و اشتیاق اجتماعی^۴ همبستگی مثبت و بین این مقیاس با مقیاس‌های صفت خشم^۵ و حالت خشم^۶، همبستگی منفی گزارش کردند. (Zandipour & et al 2011) نیز روابی این پرسشنامه را از طریق همبستگی با پنج عامل پرسشنامه پنج عاملی شخصیت نئو به ترتیب به این صورت گزارش کردند: با روان‌رنجورخویی ۰/۴۵، با سازگاری ۰/۵۲، با بروون‌گرایی ۰/۳۳، توافق ۰/۴۲، گشودگی ۰/۳۵.

۳-۵- پرسشنامه‌ی تعارضات زناشویی تجدید نظر شده

برای سنجش تعارضات زناشویی از پرسشنامه ۵۴ سوالی (Sanaee Zakir et al, 2008) استفاده شد. برای هر سوال پنج گزینه در نظر گرفته شده که به تناسب، ۱ تا ۵ نمره به آن‌ها اختصاص داده شده است. نمره‌ی بیشتر به معنای تعارض بیشتر و نمره‌ی کمتر به معنای رابطه‌ی بهتر و تعارض کمتر است (Sanaee Zakir et al, 2008). آلفای کرونباخ این پرسشنامه توسط (Amini, Amini, Bakhshe Pour et al 2012) ۰/۹۶، (Sanaee Zakir et al 2008) ۰/۹۶ و (Hoseinian 2012) ۰/۹۳ و (Sadati 2014) ۰/۸۳ گزارش شده است. پایایی این پرسشنامه در پژوهش حاضر به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۰ به دست آمد. این ابزار از روابی خوبی برخوردار است و در مرحله‌ی تحلیل محتوای آزمون، پس از محاسبه همبستگی هر سوال با کل پرسشنامه و مقیاس‌های آن، به دلیل همبستگی مناسب تمام سوالات، هیچ سوالی حذف نشد (Amini et al, 2012). (Sanaee Zakir et al, 2008) نیز در پژوهش خود گزارش کردند که این ابزار دارای روابی صوری است، به این صورت که سوالات پرسشنامه به چند تن از استادان و صاحب‌نظران مربوط جهت داوری ارائه شد و مورد تأیید قرار گرفت.

۳-۶- مقیاس زوجی اینریچ^۷

برای بررسی میزان رضایت زناشویی، از فرم کوتاه مقیاس اینریچ که دارای ۳۵ سوال است و در سال (2010) توسط Asodeh, Khalili, Lavasanei & Daneshpur زیر نظر Olson به فارسی برگردانده شده است، استفاده شد (Asodeh et al, 2010). طیف نمره گذاری این مقیاس پنج گزینه‌ای، و برای هر یک از ماده‌ها «کاملاً موافق»، «موافق»، «نه موافق و نه مخالف»، «نمایم» در نظر گرفته شده است. مقیاس زوجی اینریچ توسط Olson, Asodeh et al (2000) روی ۲۵۵۰۱ زوج متاهل اجرا شد. ضریب آلفای پرسشنامه ۰/۸۷ گزارش شده است. Olson (2000) آلفای ۰/۶۸ را برای این پرسشنامه گزارش کردند. در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ این ابزار ۰/۸۲ به دست آمد.

1. religiousness
 2. spiritual well - being
 3. hope
 4. social desirability
 5. trait anger
 6. state anger
- ⁷. Four Enrich Couple Scales

۴- یافته‌های تحقیق

یافته های توصیفی این پژوهش شامل شاخص های آماری مانند میانگین و انحراف معیار برای کلیه متغیرهای مورد مطالعه است که در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار، نمره‌های دانشجویان در متغیرهای پژوهش

متغيرهای پژوهش	میانگین	انحراف معیار
تمایزیافتگی	۱۰۹/۳۸	۲۲/۲۳
بخشودگی	۴۲/۸۰	۱۰/۶۹
معناداری زندگی	۴۹/۸۷	۱۲/۰۸
تعارض زناشویی	۱۱۷/۶۹	۲۷/۱۳
رضایت زناشویی	۱۰۷/۰۳	۲۱/۸۵
دلزدگی زناشویی	۵۱/۱۴	۱۲/۳۰

جدول ۲- ماتریس همبستگی بین متغیرها در پژوهش حاضر

۶	۵	۴	۳	۲	۱	۱- دلزدگی زناشویی
				۱	***۰/۵۰۳	۲- تعارض زناشویی
			۱	***۰/۵۶۱	***۰/۵۵۷	۳- رضایت زناشویی
	۱	***۰/۶۵۹	***۰/۴۱۳	***۰/۳۸۷		۴- تمایز یافتنگی
۱	***۰/۴۲۰	***۰/۵۵۲	***۰/۴۹۵	***۰/۴۹۴		۵- معناداری زندگی
۱	***۰/۵۹۱	***۰/۳۷۲	***۰/۴۶۲	***۰/۵۸۱	***۰/۴۶۰	۶- بخشنودگی

P < .01 **

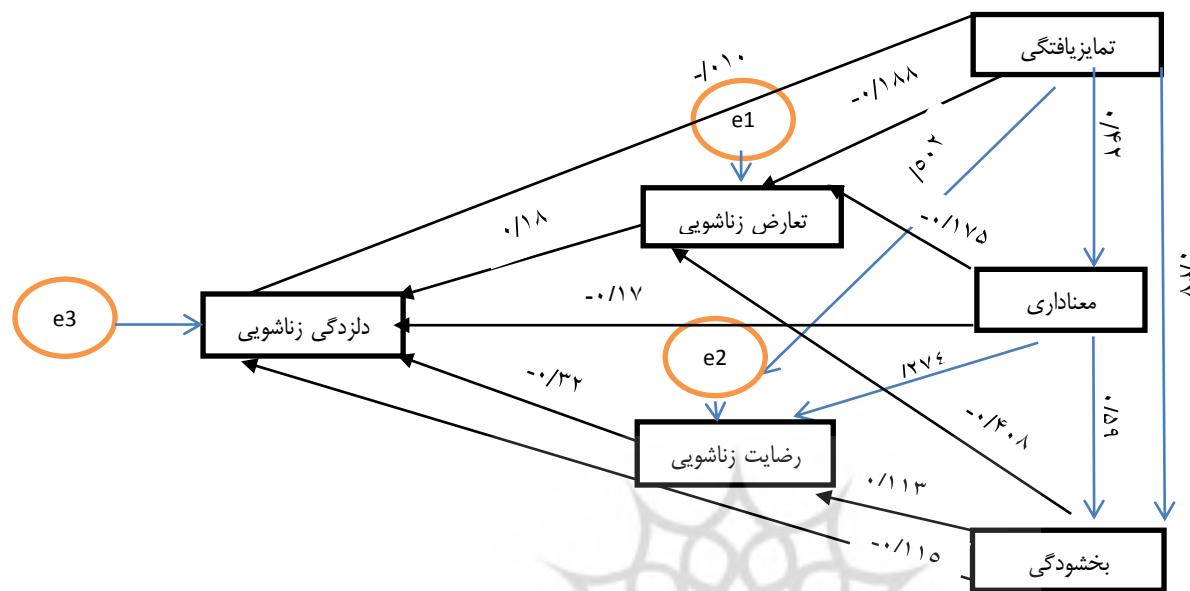
همان طور که در جدول ۲ مشاهده می شود، بیشترین ضریب همبستگی مربوط به رابطه‌ی تمایزیافتگی با رضایت زناشویی و کمترین آن مربوط به رابطه بخشدگی با تمایزیافتگی $0/372$ می باشد. (سطوح معنی داری برای همه ضرایب $0/01$ که است).

به منظور بررسی برازنده‌گی مدل پیشنهادی از شاخص‌های برازنده‌گی استفاده شد. جدول ۳ شاخص‌های برازنده‌گی الگوی پیشنهادی را نشان می‌دهد.

جدول ۳- مهمترین شاخص‌های برآذش کلی مدل مفروض

شاخص های کلی	برازش مطلق	برازش تطبیقی	برازش مقتضد			
شاخص نمونه	CMIN	GFI	CFI	PNFI	RMSEA	
مقدار	۲۲/۱۱۱	۰/۹۷۳	۰/۹۶۷	۰/۹۶۶	۰/۶۷۱	۰/۰۸۸

طبق مندرجات جدول ۳ مقادیر شاخص های برازنده‌گی الگوی پیشنهادی، شامل شاخص‌های برازش مطلق، شاخص های برازش تطبیقی و شاخص های برازش مقتضد است. بر اساس جدول ۳ شاخص‌های برازش کلی مدل در سطح مناسبی هستند. ضرایب مسیر در شکل یک حاکی از این است که تمامی ضرایب مسیر مستقیم بین متغیرهای پژوهش، به جز مسیر مستقیم تمایز یافته‌گی به دلزدگی زناشویی معنی دار هستند.

شکل ۱- مدل آزمون شده در نرم افزار Amos

جدول ۴ مسیرهای روابط مستقیم متغیرها را در الگوی پیشنهادی نشان می‌دهد. با توجه به مندرجات جدول ۴ ملاحظه می‌شود به جز مسیر «تمایز یافته» به دلزدگی زناشویی^{۱۰۵} کلیه ضرایب مسیر تفاوت معنی داری با صفر دارند (۰/۰۵-۰/۰۰۵).

جدول ۴- وزن‌های رگسیونی مسیرهای مفروض در مدل

p	C.R	S.E	β	مسیر	
۰/۸۸۵	-۰/۱۴۴	۰/۰۳۷	-۰/۰۰۵	دلزدگی زناشویی	←
۰/۰۱۲	-۲/۴۹۹	۰/۰۶۸	-۰/۱۷۰	دلزدگی زناشویی	←
۰/۰۳۹	-۱/۷۰۱	۰/۰۷۷	-۰/۱۴۹	دلزدگی زناشویی	←
۰/۰۰۴	۲/۸۶۱	۰/۰۲۸	۰/۰۸۱	دلزدگی زناشویی	←
۰/۰۰۰	-۴/۴۸۰	۰/۰۴۰	-۰/۱۸۰	دلزدگی زناشویی	←
۰/۰۰۰	-۳/۴۷۰	۰/۰۶۷	-۰/۲۳۱	تعارض زناشویی	←
۰/۰۰۵	-۲/۸۰۴	۰/۱۴۱	-۰/۳۹۵	تعارض زناشویی	←
۰/۰۰۰	-۶/۶۸۵	۰/۱۵۶	-۱/۰۴۲	تعارض زناشویی	←
۰/۰۰۰	۱۰/۵۱۱	۰/۰۴۷	۰/۴۹۳	رضایت زناشویی	←
۰/۰۰۰	۴/۹۹۲	۰/۰۹۹	۰/۴۹۶	رضایت زناشویی	←
۰/۰۳۶	۲/۰۹۸	۰/۱۱۰	۰/۲۳۱	رضایت زناشویی	←

برای بررسی فرضیه‌های مبنی بر روابط غیرمستقیم یا میانجی متغیرها، از روش بوت استрап^۱ استفاده شد. جدول ۵ نتایج حاصل از بوت استрап در رابطه تمایزیافتنگی، معناداری زندگی و بخشدگی با دلزدگی زناشویی با میانجی گری تعارض زناشویی و رضایت زناشویی را نشان می‌دهد.

جدول ۵- نتایج بوت استрап برای مسیرهای میانجی الگوی پیشنهادی

سطح اطمینان %۹۵		خطای استاندارد S.E.	سوگیری Bias	بوت Boot	مقدار Data	مسیر
حد بالا Upper	حد پایین Lower					
-۰/۰۵۸۱	-۰/۱۴۳۰	۰/۰۲۱۷	۰/۰۰۰۳	-۰/۰۹۴۵	-۰/۰۹۴۹	تمایز \leftarrow تعارض دلزدگی
-۰/۱۳۰۸	-۰/۲۸۱۸	۰/۰۳۸۱	۰/۰۰۱۰	-۰/۱۹۴۸	-۰/۱۹۵۸	تمایز \leftarrow رضایت دلزدگی
-۰/۰۹۶۵	-۰/۲۶۷۳	۰/۰۴۳۸	-۰/۰۰۲۱	-۰/۱۷۵۰	-۰/۱۷۲۹	معنا \leftarrow تعارض دلزدگی
-۰/۱۲۷۷	-۰/۳۴۳۰	۰/۰۵۲۷	-۰/۰۰۳۱	-۰/۲۳۴۱	-۰/۲۳۱۰	معنا \leftarrow رضایت دلزدگی
-۰/۱۳۶۶	-۰/۳۵۸۶	۰/۰۵۵۶	-۰/۰۰۰۱	-۰/۲۳۸۷	-۰/۲۳۸۶	بخشدگی \leftarrow تعارض دلزدگی
-۰/۱۳۷۲	-۰/۳۴۶۳	۰/۰۵۴۱	۰/۰۰۰۳	-۰/۲۳۳۸	-۰/۲۳۴۱	بخشدگی \leftarrow رضایت دلزدگی

مطابق با جدول ۵، حد پایین و حد بالای فاصله اطمینان برای متغیرهای تعارض زناشویی و رضایت زناشویی به عنوان متغیرهای میانجی بین تمایزیافتنگی، معناداری زندگی و بخشدگی با دلزدگی زناشویی بیرون از دامنه صفر قرار می‌گیرد. با توجه به این که این دامنه صفر را در بر نمی‌گیرد، می‌توان عدم تساوی اندازه اثر غیرمستقیم متغیرهای میانجی گر با صفر را پذیرفت. سطح اطمینان برای این فاصله اطمینان ۹۵٪ و تعداد نمونه گیری مجدد بوت استрап ۱۰۰۰ است. با عنایت به یافته های فوق، فرضیه های پژوهش مبنی بر میانجی گر بودن تعارض زناشویی و رضایت زناشویی بین تمایز یافتنگی، معناداری زندگی و بخشدگی با دلزدگی زناشویی مورد تایید قرار می‌گیرد.

۵- نتیجه گیری و پیشنهادها

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه‌ی علی تمایزیافتنگی، معناداری زندگی و بخشدگی با دلزدگی زناشویی از طریق میانجیگری تعارض زناشویی و رضایت زناشویی صورت گرفت. براساس نتایج پژوهش تمامی ضرایب مسیرهای مستقیم بین متغیرها به جز مسیر مستقیم تمایزیافتنگی به دلزدگی زناشویی، از لحاظ آماری معنی دار بودند. به علاوه مسیرهای مستقیم معناداری زندگی، بخشدگی، تعارض زناشویی و رضایت زناشویی به دلزدگی زناشویی از لحاظ آماری معنی دار بودند. همچنین مسیرهای مستقیم تمایزیافتنگی، معناداری زندگی و بخشدگی به تعارض زناشویی و رضایت زناشویی نیز معنی دار بودند. عدم رابطه معنادار تمایز یافتنگی و دلزدگی زناشویی با نظریه بونئ که معتقد است هرچه تمایزیافتنگی فرد بیشتر باشد، فرد می‌تواند به رغم اضطراب شدید خانواده، رفتار خویش را اندیشمندانه و مطابق اصول صریح و جا افتاده هدایت کند، هماهنگ نیست. همچنین نتیجه به دست آمده از این یافته با یافته از پژوهش های برخی محققان (Eshgei, 2015; Farahmand, 2015; Sadati, 2014; Talebi & Ghobaeri banab, 2013; Ariamanesh, et al 2013;

; Gabelman, 2012; Greene & Mabee, 1993; Likcani, ۲۰۱۳; Biadsy-Ashkar & Peleg, هماهنگ نمي باشد. در اين زمينه پژوهشي که مستقيماً با نتيجه اين پژوهش همخوانی داشته باشد يافت نشد. ولی پژوهش Rezaei (2012) به نحوی با نتيجه اين پژوهش همخوانی دارد. در پژوهش Rezaei (2012) بين تمايزيافتگي و كيفيت زندگي رابطه معنی داري به دست نيمامد. در پژوهش های پيشين مشخص شد هر چه فرد تمايزيافته ترا باشد در روابط با همسر خود سطح كمتری از دلزدگي را تجربه می کند و رضایت بيشرتی از ازدواج خود دارد. اما می توان به نکاتي چند که مبين رد اين يافته پژوهش می باشد، اشاره كرد. در مفهوم تمايزيافتگي بون، بهنجار بودن، حذف شده است. همان طور که بون مطرح كرده حتى عده اي که در انتهای پايین مقیاس فرضی تمايزيافتگی باشند، از نظر اجتماعی که در آن زندگی می کنند، تعادل عاطفي زندگی شان تا حدودی حفظ شده است و عاري از نشانه های بيماري هستند. از طرف ديگر تنها افراد بسيار اندکي از نظر عاطفي بالغ و در انتهای بالاي مقیاس قرار می گيرند. همچنين احتمال می رود در اين فرضيه نيز جنسیت افراد نمونه (لزوما نگاه عاطفي داشتن و غلبه هيچانات از ملزومات زن بودن است) بر به دست دادن نتيجه اي ناهمخوان با ساير پژوهش ها مؤثر باشد. از طرفی می توان احتمال داد که دلزدگي زناشوبي از متغيرهای ديگر تأثير بيشرت می پذيرد. همچنين در اين پژوهش مشخص شد که تمايزيافتگي با دلزدگي زناشوبي از طريق تعارض زناشوبي رابطه علی معنی داري دارد. يافته های به دست آمده از تحليل های آماري اين فرضيه به نحوی با مطالعات (Sadati, 2014; Talebi & Ghobaeri banab, 2014; Gabelman, 2012) ۲۰۱۳؛ Likcani, ۲۰۱۳؛ Ariamanesh et al 2013؛ Biadsy-Ashkar & Peleg, همسو و هماهنگ است. در تبيين اين يافته می توان گفت زن و شوهرهایی که دارای سطوح تمايزيافتگي پايین هستند برای پايداري روابطشان، رشد و خودرهبری شان را قربانی ازدواج می کنند. زوج های تمايزنايافت، به رويدادها و رفتارهای منفي همسران شان واکشن های هيچانی و عاطفي شدیدتری نشان می دهند و به راحتی دچار آميختگی با هم می شوند (Najafloei, 2006). در واقع، آن چه رابطه تمايزيافتگي با دلزدگي را از طريق تعارض زناشوبي تبيين می کند به گفته های Likcani (۲۰۱۳)، جدایي های عاطفي اي است که زن و شوهرهای تمايزنايافت، پس از ايجاد موقعیت های تعارضی، دچار آن می شوند. يافته ديگر اين پژوهش نشان داد که معناداري زندگي با دلزدگي زناشوبي از طريق تعارض زناشوبي رابطه علی معنی داري دارد. اين يافته با مطالعات (Yousefi, 2012; Nasiri & Jokar, 2008; Valle et al, 2006; Snyder & Feldman, 2005) در يك راستا قرار دارد. در تبيين اين يافته می توان اظهار داشت که يكى از عوامل مرتبط با مشكلات و نارساي هایي روانشناختي و زندگي زناشوبي، اكتساب مفهوم و معنای زندگي است. معنابخشی روشی است که كاربرد آن می تواند فرد را دريافتن معنای زندگي ياری دهد. معنابخش بودن زندگي عبارت است از پاسخ مثبت به زندگي علی رغم سختی هایي است که پيش روی فرد قرار می گيرد؛ شيوههای که انسان سرنوشت را می پذيرد و برای رنج خويش معنایي می يابد. معناجوبي، تلاش و مبارزه انسان در جهت نيل به يك آرمان يا ارزش و در نهايیت تلاش برای دستيابي به معنای زندگي است (Fakhar, Navabinejad & Foroghan, 2008) همچنان در اين پژوهش مشخص شد که بخشودگي با دلزدگي زناشوبي با ميانجي گري تعارض زناشوبي رابطه علی معنی داري دارد. اين يافته به نحوی با تحقیقات قبلی (Sadati, 2014؛ Braithwaite, 2011؛ Taghpour Javan, et al, 2012؛ Likcani, ۲۰۱۳؛ Ghafuri, et al, 2013) همسو و هماهنگ است. در تبيين اين يافته می توان گفت که بخشنش به افراد اجازه می دهد تا برای حل مشكلات بين فردی با احساسات منفي ناشی از آسيب مقابله کنند و بتوانند رفتاري سازگارانه در مقابله با تعارض های زناشوبي داشته باشند (Skinner, et al, 2007). در واقع، همان طور که قبلان نيز اشاره شد گذشت با جانشين کردن عواطف منفي با شفقت و برديباری (Flanagan, et al, 2012) باعث رشد هم دلی بین زوج ها می شود (McCullough, et al, 1998). يكى ديگر از يافته های اين پژوهش اين بود که رابطه علی تمايزيافتگي با دلزدگي زناشوبي از طريق رضایت زناشوبي معنی دار است. اين (Sadati, 2014؛ Talebi & Ghobaeri banab, 2013؛ Ariamanesh et al 2013؛ Biadsy-) يافته با تحقیقات (Gabelman, 2012) ۲۰۱۳؛ Likcani, ۲۰۱۳؛ Ashkar & Peleg, همسو و هماهنگ است و يافته های پژوهشي آن ها را تأييد می کند. در تبيين اين يافته می توان گفت تمايزيافتگي، پيش بیني خوب برای تعارض و رضایت زناشوبي است؛ به گونه ای که با تعارض زناشوبي رابطه معمکوس و با رضایت زناشوبي رابطه مستقیم دارد (Likcani, 2013). هر چه تمايزيافتگي زوج ها بيشتر باشد، سازگاری زناشوبي آن ها نيز بيشتر و در نتيجه

دلزدگی، کمتر است. از دیگر نتایج این پژوهش رابطه‌ی علی معناداری زندگی با دلزدگی زناشویی با میانجی‌گری رضایت زناشویی بود. این یافته به نحوی با مطالعات (Nasiri & Jokar, 2008; Govahehi Jahan, 2008; Yee Ho, et al, 2010) همسو و هماهنگ است و یافته‌های پژوهشی آن‌ها را تأیید می‌کند. یافته‌ها نشان می‌دهد آن دسته از زوجینی که به مفهومی از زندگی دست یافته بودند از رضایت زناشویی بالایی برخوردار هستند. علاوه بر پژوهش‌های همبستگی در تحقیقات آزمایشی، اثربخشی آموزش معنا در زندگی که به معنادرمانی مشهور است؛ بر بهبود ساخته‌های روان‌شناسی و نیز جسمانی به خوبی آشکار شده است. معنادرمانی به جای بدینی و انزوا، انسان را به تلاش و فعالیت فرا می‌خواند و بیان می‌دارد که آن چه انسان‌ها را از پای در می‌آورد، رنج‌ها و سرشت نامطلوب شان نیست، بلکه بی معنا شدن زندگی‌شان است که مصیبت‌بار است. نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهد که استفاده از شیوه معنادرمانی می‌تواند در کاهش آسیب‌های روان‌شناسی و دلزدگی زناشویی زوجین مؤثر واقع شود. این یافته به خوبی نشان می‌دهد که معنا در زندگی می‌تواند یکی از همبسته‌های سلامت روان‌شناسی و رضایت زناشویی باشد. این نتیجه با یافته‌های پژوهشی پیشین در ارتباط با رابطه معنا در زندگی و ساخته‌های بهزیستی روان‌شناسی هماهنگ است. همچنین در این پژوهش مشخص شد که رابطه علی بخشدگی از طریق رضایت زناشویی با دلزدگی زناشویی معنی‌داری است. این یافته‌ها به نحوی با مطالعات (Ghafuri, et al, 2013; Daghagheleh, et al, 2012; Zare, et al, 2012; Braithwaite, 2011; Liceaga, 2013) در یک راست قرار دارد. در تبیین این یافته می‌توان گفت که بخشن، با کاهش احساسات منفی در روابط زناشویی و حل و فصل سریع تعارض‌های زناشویی، در ارتقاء کیفیت رابطه زناشویی مؤثر است و نبود آن می‌تواند به دلزدگی بین زوج‌ها منجر شود (Zare, et al, 2012).

بخشش و تعارض زناشویی رابطه‌ای منفی با یکدیگر دارند. زوج‌هایی که یکدیگر را بیش‌تر می‌بخشند، کمتر دچار تعارض زناشویی می‌شوند. به عبارتی، بخشن در روابط زناشویی باعث افزایش رضایت و کاهش دلزدگی زوج‌ها می‌شود زیرا بخشن فرآیندی است که هدفش کاهش آزدگی، خشم، انتقام یا نفرت است (Taghpour Javan, et al, 2012).

از آن جایی که نمونه‌ی تحقیق تنها دانشجویان زن متاهل دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول را دربرمی‌گیرد، در تعیین نتایج آن به گروه‌های سنی دیگر و زنان غیردانشجو لازم است احتیاط بیشتری به عمل آید. با توجه به نتایج این پژوهش به سایر درمانگران و مشاوران پیشنهاد می‌شود، به نقش متغیرهای پژوهش، در از بین بردن دلزدگی زناشویی و استحکام خانواده، توجه و از آن‌ها برای بهبود فرآیند زوج‌درمانی و پیشگیری از روند دلزدگی بین زوج‌ها استفاده شود. به علاوه پیشنهاد می‌شود از نتایج این تحقیق در جهت آگاهی افزایی زوج‌های در شرف ازدواج استفاده شود. همچنین تحقیقی مشابه بر روی دانشجویان مرد انجام گیرد تا بتوان نتایج حاصل از داده‌های مربوط به دو جنس را مقایسه کرد.

فهرست منابع

- Asgari, P., & Roshani, KH. (2013). Validation of Forgiveness Scale and a survey on the relationship of forgiveness and students mental health. International Journal of Psychology and Behavioral Research. 2 (2), 109-115
- Ariamanesh, S., Fallahchai, R., & Zarei, E. (2013). Compare differentiation between couples, couples with marital conflict satisfaction in Bandar Abbas. Journal of Counseling and Clinical Psychology, 3(1),81-89.
- Asodeh, M H., Khalili, SH., Lavasanei, M., & Daneshpur, M. (2010). Translation couple Enrich Inventory questionnaire. Faculty of Psychology and Educational Sciences of Tehran University.
- Amini, M., Amini, Y., Hoseinian, S. (2012). The effectiveness of a couple's communication skills using interactive communications approach (TA) to reduce marital conflict. Journal of Counseling and Psychotherapy family, 3(3).

- Askari Far, H. (2001). The role of mental health in marriage, divorce. Tehran: goftehgo.
- Backus, L. N. (2009). Establishing links between desecration, forgiveness and marital quality during pregnancy. Dissertation for Master of Arts, Graduate College of Bowling Green State University.
- Barry, R. A., Lawrence, E., & Langer, A. (2008). Conceptualization and assessment of disengagement in romantic relationships. Pers Relatsh, 15 (3), 297–315.
- Batista, J., & Almond, R. (1973). The Development of Meaning in life. Psychiatry, 36, 409-427.
- Biadsy-Ashkar, A., & Peleg, O. (2013). The relationship between differentiation of self and satisfaction with life amongst Israeli women: A cross cultural perspective. Health, 5 (9), 1467-1477.
- Birditt, K. S., Brown, E., Orbuch, T. L., & McIlvane, J. M. (2010). Marital conflict behaviors and implications for divorce over 16 years. Journal of Marriage and Family, 72 (5), 1188-1204.
- Braithwaite, S. R., Selby, E. A., & Fincham, F. D. (2011). Forgiveness and relationship satisfaction: Mediating mechanisms. Journal of Family Psychology, 25 (4), 551-559.
- Bakhshe Pour, B., Asadi, M., Keyani, S., Shiralipour, A., Ahmad Dost, H. (2012). The relationship between family functioning and marital conflict couples on the verge of divorce. Journal of Research in Applied Psychology, 13(48), 10-33.
- Belyad, M., Nahidpour, F., & Azadi, SH. (2016). The Role of Mediation differentiation in the relationship between depression and marital satisfaction. Journal of Psychological Methods and Models. 8(27), 109-126.

- Clinton, T., & Trent, J. (2009) .The quick-reference guide to marriage & family counseling. Michigan: Baker Books.

- Debats, D. L. (199^) "The Life Regard Index: Reliability and Validity", Psychological Report, 67, 27-34.

- Durham-Fowler, J. N. (2010). Therapeutic assessment with couples. A dissertation for the degree of doctor of philosophy, University of Texas at Austin
- Davis, K. (1941). Family: A Guide to concepts and texts for expert assistance. Translated by Farshad Bahari, Sahmoradi & Neazam Hashemi (2003). Tehran: tazkeyeh.
- Daghagheleh, F., Asgari, P., & Heidari, A. (2012). Relationship forgiveness, love, intimacy and marital satisfaction. New findings in the Journal of Psychology, 7(24), 57-69.
- Dehgan Manshadi, M., Zarei, A., Asgari, M., Naziri, GH. (2017). Effectiveness of therapeutic metaphor and Forgiveness therapy on the compatibility of women after divorce. Journal of Psychological Methods and Models. 8(27), 29-48.
- Eshgei, A. (2015). Examine the relationship between psychological hardiness, their differentiation with marital boredom of married women teachers of elementary schools in Nishapur. Bojnoord University psychology master's thesis.
- Fincham F. D., Beach S. R., & Davila J. (2004). Forgiveness and conflict resolution in marriage. Journal of Family Psychology, 18 (1), 72-81.

- Flanagan, K. S., Vanden Hoek, K. K., Ranter, J. M., & Reich, H. A. (2012). The potential of forgiveness as a response for coping with negative peer experiences. *Journal of Adolescence*, 35, 1215-1223.
- Farahmand, A., (2015). The relationship between personality characteristics and differentiation with marital conflict married covered by Imam Khomeini Relief Committee Dehdast city.
- Fakhar, F., Navabinejad, GH. & Foroghan, M. (2008). The effect of counseling and therapy approach on mental health of older women. *Iranian Journal of Aging*, 7, ۵۷-۶۷.
- Gabelman, E. (2012). The effects of locus of control and differentiation of self on relationship satisfaction. *Department of Human Development and Family Science*, 1-20.
- Greene, G. J., & Mabee, T. F. (1993). Differentiation of self and marital adjustment of clinical and nonclinical spouses. *Journal of Couples Therapy*, 3 (3), 133-144.
- Ghafuri, S., Mashhadi, A., & Hassanabadi, H. (2013). Effectiveness of psychotherapy, spiritual relief based on increasing marital satisfaction and reduce conflicts between couples in Mashhad. *Journal of Mental Health*, 15(1), 406-418.
- Ghaffari, F., Rafeei, H., & Sanaei Zaker, B. (2011). Effectiveness of Family Training Bowen systems theory using the differentiation and function of families with addicted children. *Journal of Family Research*. 6(22), 227-239.
- Goldenberg, H., & Goldenberg, A. (2008). Family therapy. , translated by Hamid Reza Hussein Shahi baravati, Siamak Naghshbandi & Elham Arjmandi, (2013). Tehran: Ravan.
- Govahei Jahan, F. (2008). The relationship between meaning in life and marital satisfaction. *Journal of Psychology and Educational Sciences*, 49-69.
- Hamadi, R., Khosravi, Z., Peyvastehgar, M. Drvyzeh, Z. Khodabakhsh, R. & Sarami, GH. (2011). Reviews and quality differentiation with respect to unmarried heterosexual students. *Journal of Psychological Studies*, 8(4), 57-71.
- Hakimei Teharani, L., Fatehizadeh, M., Bagheban, I. (2012). The effectiveness of emotional safety training on marital conflict Isfahan married. *Journal of Psychological Studies, female*, 10(30), 103-124.
- Kayser, k. (1996). The marital disaffection scale: An inventory for assessing motional estrangement in marriage. *The American Journal of Family Therapy*, 24, 83-88.
- Kayser, K. (1993). When love dies: The process of marital disaffection. New York: Guilford.
- Kaslow, F. (dec, 1999). Long term marriagein Sweden and some comparisions with similar couples in the united state. New York: Guilford.
- Kim, T-H., Lee, S.M. Yu, K., Le, S.k., and Puig, A. (2005). Hope and the meaning of life as influences on Korean adolescents resilience: Implications for counselor. *Asia Pacific Education Review*,No.2, Vol 6, 143-152.
- Kurdek, L. A. (1995). Predicting change in marital satisfaction from husbands' and wives' conflict resolution styles. *Journal of Marriage and the Family*, 57 (1), 153-164.

- Liceaga, M. D. (2013). "You stay, no matter how bad": Women voice the trajectory of marital disaffection. A Thesis Presented to the Faculty of San Diego State University. In Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree Master of Arts in Communication.
- Likcani, A. (2013). Differentiation and intimate partner violence. Dissertation for Doctor of Philosophy, College of Human Ecology, Kansas State University.
- McCullough, M. E., Rachal, K. C., Sandage, S. J., Worthington, E. L. Jr., Brown, S. W., & Hight, T. L. (1998). Interpersonal forgiving on close relationships: II. Theoretical elaboration and measurement. *Journal of Personality and Social Psychology*, 75 (6), 586-1603.
- Mahmoudimehr, M., & Navabinejad, GH. (2010). the effect of couple therapy Bowen's approach on differentiation couples. *Journal of Consuling Research*, 1(39), 7-18.
- Mohsenzadeh, F., Nazarei, A., & Arefei, M. (2011). Qualitative study of marital dissatisfaction and divorce action (Case Study of Kermanshah). *Journal of Strategic Studies Women*, 14(53), 7-42.
- Najafloei, F. (2006). The role differentiation in In marriage. *Journal of New Thoughts on Education*, 2(34), 27-37.
- Nasiri, H., & Jokar, B. (2008). Meaning in life expectancy, life satisfaction and mental health in women. *Journal Research for Women*, 6(2), 157-176.
- Oladei, Z. (2011). The effectiveness of group therapy based on reality therapy to reduce boredom and increase marital satisfaction of married women. Family Counseling master's thesis. Faculty of Education and Psychology, Ferdowsi University of Mashhad.
- Patrick, S., Sells, J. N., Giordano, F. G., & Tollerud, T. R. (2007). Intimacy, differentiation, and personality variables as predictors of marital satisfaction. *The Family Journal*, 15, 359-367.
- Philpot, C. (2006). Intergroup apologies and forgiveness. Unpublished dissertation for the degree of doctor of philosophy, University of Queensland, Brisbane, Australia.
- Pines, A.M., & Neal, M.B., & Hammer, L.B. (2011). Job burnout and couple burnout in dual- earner couples in the sandwiched generation. *Social psychology Quartery*,74, 361-368.
- Robinson, B. E., Flowers, C., & Ng, K-N. (2006). The relationship between workaholism and marital disaffection: Husbands' perspective. *The Family Journal*, 14, 213-220.
- Rye, M. S., Loiacono, D. M., Folck, C. D., Olszewski, B. T., Heim, T. A., & Madia, B. P. (2001). Evaluation of the psychometric properties of two forgiveness scales. *Journal of Current Psychology*, 20 (3), 260-277.
- Rahmatullahei, F., Fatehizadeh. M., & Ahmadi, A. (2006). Pathology marriage. *New Journal of Psychotherapy*, 11(44), 8-26.
- Rajabi, S., Alimoradi, KH., Moradi, N. (2017). The structural relationship between spiritual well-being and marital satisfaction with the mediating role of emotional intelligence and its differentiation. *Journal of Psychological Methods and Models*. 8(28), 19-48.

-Rezaei, Z. (2012). Investigate the relationship between emotion and psychological integrity of differentiation with happiness and quality of life of women teachers in Mashhad. Master's Thesis Psychology, Faculty of Education and Psychology, Ferdowsi University of Mashhad.

-Schenell, T. & Becker, P. (2006). "Personality and Meaning in life", Personality and Individual Differences, 41, 1, 117- 129.

-Skinner, E. A., & Zimmer-Gembeck, M. J. (2007). The development of coping. Annual Review of Psychology, 58, 119–144.

-Skowron, E., & Friedlander, M. L. (1998). The differentiation of Self Inventory: Development and initial validation. Journal of Counseling Psychology, 45, 235-246.

-Skowron, E. A., & Schmitt, A. T. (2003). Assessing interpersonal fusion: Reliability and validity of a new DSI fusion with others subscale. Journal of Marital and Family Therapy, 29, 209-222.

-Skowron, E. A., & Dendy, A. K. (2004). Differentiation of self and attachment in adulthood. Journal of Contemporary Family Therapy, 26 (3), 337-357.

-Snyder C. R., & Feldman, D. B. (2005). Hope and the meaningful life: Theoretical and empirical associations between goal-directed thinking and life meaning", Journal of Social and Clinical Psychology , 14, 44- 67.

- Sanaei Zaker, B., Alagheband, S., Falahatei, SH., & Hooman, A. (2008). Measures of family and marriage. Tehran: beasat.

- Sadati, A. (2014). The causal relationship Differentiation, neuroticism and marital boredom relief with marital conflict through mediation Estahban male teachers in schools. Thesis for the degree of Master Clinical Psychology. Chamran martyr of Ahwaz University.

- Sadati, S., Mehrabeizadeh Honarmand, M., & Sodani, M. (2014). Validity, reliability and factor analysis Kaiser scale marital boredom. First National Congress of Family Psychology, Ahvaz.

-Tse, W. S., & Yip, T. H. J. (2009). Relationship among dispositional forgiveness of others, interpersonal adjustment and psychological well-being. Personality and Individual Differences, 46 (3), 365-368.

-Tabrizi, M. (2004). To assess the effectiveness combined-therapy group and bibliography Beck couples group therapy in reducing the area of marital dissatisfaction. PhD thesis advice.

- Taghpour Javan, A., Hassan Ntajjludari, F., Yarmohammadian, A.(2012). The relationship between forgiveness, marital conflict and mental health of married students. Proceedings of the Sixth Seminar mental health of students, University of Guilan.

- Talebi, M., & Ghobaeri banab, B. (2013). The relationship between differentiation of self, emotional intelligence and marital satisfaction in consultation centers in Shahrood. Journal of Women and Family Studies, 5(18), 15-32.
- Valle, M. F., Huebner, S., & Suldo, S. M. (2006). An analysis of hope as a psychological strength. Journal of School Psychology, 24, 401-421.
- Yee Ho, M., Cheung, F. M., & ShoFai-Cheung, S. F. (2010). The role of meaning in life and optimism in promoting well-being. Personality and Individual Differences, 48(5), 658-663.
- Yousefi, N. (2012). Evaluate the psychometric properties of self-differentiation scale. Journal of Counseling and Psychotherapy family, 1(1).
- Yousefi, N., & Kayani, M. (2012). the effect Gestalt therapy and therapy means to reduce the desire to divorce men seeking advice. Journal of Counseling and Psychotherapy family, 1, 150-158.
- Zare, H., Ghobaeri banab, B., Shams., A & Sadegh Khani, A. (2012). Relationship between attachment styles and forgiveness with their marital satisfaction. Journal of Counseling and Psychotherapy family, 3(8), 22-43.
- Zandipour, T., & Yadegari, H. (2011). Relationship forgiveness and life satisfaction in women who married non-native students of Tehran University. Journal of Social Psychological Studies, female, 5(3), 109-122.
- Zehtab Najafi, A., Drvyzeh, Z., & Peyvasteh gar, M. (2011). The relationship between forgiveness and marital satisfaction Kermanshah. Journal of Women and Culture, 2(8), 23-33.
- Zandipour, T., Azadi, SH., & Nahed Pour, F. (2011). Investigate the relationship between personality traits, forgiveness and mental health of couples referred to health centers in Gachsaran. Journal of Sociology, Women, 2(2), 1-18.